

Papier 2015

**Zaterdag 29 augustus
papierslag:
einde van de vakantie**

29 augustus

03 oktober

21 november

19 december

Zaterdag 5 september

**Wijkreis
Fort Eben-Emael**

De laatste dagen voor je nog kunt inschrijven: Nog enkel bij voorzitter Louis Van Baelen, Ginderbroek 38, ☎ 014/31.06.09.

Fort Eben-Emael

Herbeleef mei 1940 ... op 5 september 2015!

Het is dan 75 jaar geleden dat het fort van Eben-Emael aangevallen werd door Duitse parachutisten. Een vrij korte, maar zeer intense, strijd brak los om het fort het zwijgen op te leggen.

We bezoeken het fort Eben-Emael en we zullen het ongelooflijke avontuur ontdekken van de eerste ogenblikken van Wereldoorlog II.

Zichen-Zussen-Bolder

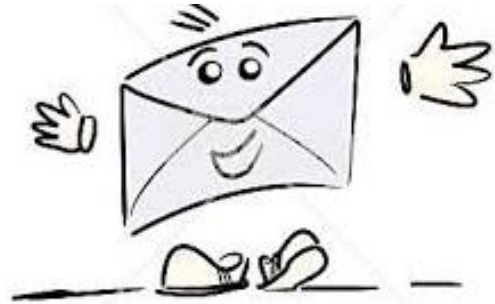
Zichen-Zussen-Bolder is gebouwd op kalksteen. Eeuwenlang werd deze steen gewonnen als bouw materiaal, eerst bovengronds en later ook ondergronds. Dit leverde een gangenstelsel op van in totaal zo'n 300 kilometer.

Het programma:

- 7.00 uur: Vertrek op het Pleintje van Ginderbroek
- 8.15 uur: Koffiestop in Gasthof 'Delicia' te Zichen-Zussen-Bolder
- 9.30 uur: Bezoek aan Fort Eben-Emael
- 12.30 uur: Middagmaal in Gasthof 'Delicia'
- 14.00 uur: Filmvoorstelling instorting in 1958, rondrit door de streek van Haspengouw en bezoek aan een champignonkwekerij
- 18.00 uur: Koffietafel in Gasthof 'Delicia'
- 20.30 uur: Vermoedelijke thuiskomst op het Pleintje van Ginderbroek

Een achtergehouden liefdesverklaring

Het gebeurde in 1946.

De hele avond danste Jos met Juliette, want zij was voor Jos 'het mooiste meisje' van de kermis. Ze kwamen elkaar achteraf nog wel eens tegen, maar ... de vader van Juliette vond dat zijn dochter nog te jong was om nu al te vrijen, slechts 17jaar. Daarom stuurde hij zijn dochter Juliette naar Wallonië, naar haar tante om zagezegd haar Frans bij te schaven.

Jos wist dat Juliette in Wallonië was (verbannen) en schreef enkele brieven. Wat hem verwonderde, was dat hij geen enkele brief terug kreeg, zelfs niet op zijn smeken om toch eens terug te schrijven.

Wat was er gebeurd? De tante van Juliette onderschepte alle brieven en die verdwenen meteen in de kachel zonder dat zij er iemand over vertelde.

Ook de brieven van Juliette die zij naar Jos schreef, werden door het vuur van de kachel vernietigd. En Juliette begreep niet waarom zij van Jos niets meer hoorde en waarom hij haar had laten vallen.

Enkele dagen na Nieuwjaar stak de facteur brieven bij de tante zoals gewoonlijk door de brievenklep van de voordeur, maar nu wat later dan het gewone uur. De post viel op de vloer van het inkomhalletje. Toevallig kwam Juliette er eerst langs, raapte de wenskaarten en brieven op en merkte plotseling een brief van Jos. Ze stak de brief meteen in haar voorschoot en rende opgewonden naar haar kamer.

Juliette heeft die brief, meer dan vijftig jaar later, nog in een ijzeren koffertje bewaard. Toen we er waren, sprak ze erover en we werden zo nieuwsgierig dat we die brief toch wel eens wilden zien.

‘Ja, zei ze, maar het koffertje is gesloten en waar dat sleuteltje ligt? Ik zou het niet weten.’ Er viel een korte stilte in de woonkamer en we hoorden Juliette nadenken of ze de brief wel zou laten zien.

‘Ik weet echt niet waar we dat sleuteltje moeten gaan zoeken. En jij Jos? Ik denk ook van niet?’

Tot verbazing van Juliette stond Jos op en stapte naar een kast.

‘Misschien hier,’ zei hij en na wat gerommel in de lade: ‘Deze zal het waarschijnlijk zijn.’

‘Denk je dat, Jos’, zei ze met wat tegenzin. ‘Geef hem maar, ik zal boven eens gaan passen.’ Juliette kwam na een tijdje naar beneden met het koffertje onder haar arm.

‘Het sleuteltje past niet, Jos!’ zei ze nog.

‘Het moet het toch zijn’, pruttelde Jos wat tegen en hij stak het sleuteltje in het slot, draaide eens rond en floep het dekseltje sprong open.

Tussen heel wat formulieren en andere liefdesbrieven, waarnaar we niet gepolst hebben, want Jos voegde ermee aan toe: ‘Ne mens had vroeger toch nogal wat fantasie’, lag hij daar. De brief was gevouwen en beduimeld, wat gebruikt door de ouderdom en de inkt van een mooi handschrift al verbleekt.

Mol, 4 januari 1946

Liefste Juliette,

Het nieuwe jaar is ingetreden en ik wens je een heel gelukkig en voorspoedig jaar. Maar eerst en vooral, Juliette. Je bent nu al zo lang weg en ik heb nog geen enkele brief van je ontvangen. Ik heb jou geschreven, zoals ik beloofd had, den dag dat jij bepaald had ... maar van Juliette komt niets door. Van Lisette (het lief van een kameraad van Jos) heb ik gehoord dat je me reeds geschreven heb, maar ik vind

het zo raar dat die brieven niet doorkomen. Hoe stel je het ginds? Nog geen heimwee gekregen? Goed Kerstmis en Nieuwjaar gevierd? Wanneer kom je terug af?

Ik ga mijn briefje sluiten, Juliette. Je verstaat dat ik nu niet veel kan schrijven, als jij niet geschreven hebt. Ik verwacht van je een briefje. Hou je goed, liefste meisje ...

Wees hartelijk gekust van Jos

Achteraf bleek dat de tante van Juliette niet graag had dat ze haar zou verlaten, want ze had aan haar niet veel gezelschap.

Juliette en Jos trouwden op 8 mei 1946, kregen kinderen en kleinkinderen, woonden in de Rijpad en leefden nog lang en gelukkig.

Onze honderdjarige Frans Nuyts uit de Oude Molenstraat is net geen 101 mogen worden. Hij is zachtjes ingeslapen op 15 juli in 'Ten Hove'.

De zuinige en zalige glimlach van Frans toen hij vorig jaar in september honderd werd.

Tankstation Texaco overvallen

Het tankstation in Ginderbroek kreeg woensdagochtend, 5 augustus, onbekenden over de vloer. Die hadden het vooral gemunt op de voorraad sigaretten en krasloten van de Nationale Loterij.

De inbrekers drongen om 1.45 uur 's nachts het tankstation binnen door het slot van een achterdeur te forceren.

Het inbraakalarm van het benzinestation trad onmiddellijk en feilloos in werking, maar bij aankomst van de politie bleken de vogels al gaan vliegen. De inbrekers zijn nog altijd spoorloos.

In de korte tijdsspanne hadden de indringers wel de voorraad sigaretten, tabak en krasloten van de Nationale Loterij mee. Ook het aanwezige geld was verdwenen.

'Ik schat dat de waarde toch rond 15 000 euro ligt, vooral die gestolen sigaretten tellen zwaar. Gelukkig heb ik bijna geen schade geleden', vertelde Milissa Verresen, de uitbaatster van het station.

Je hoeft niet ver te wandelen om mooie plekjes te spotten als je in Ginderbroek woont! (Facebook wijkginderbroek)

Een oproep

Wegens de wet op de privacy worden de namen van de gouden jubilarissen en van de tachtigplussers niet meer door de gemeente gegeven.

Het wijkcomité vindt dat doodjammer, want het wil aan alle jubilarissen graag een mooi cadeau schenken. Als je in 2015 nog je gouden jubileum viert, laat het dan aan iemand van het wijkcomité weten of vul onderstaande formuliertje in en bezorg het aan de straatafgevaardigde of aan voorzitter Louis Van Baelen, Ginderbroek 38 of ☎ 014/31 06 09.

Hetzelfde vraagt het wijkcomité aan allen die dit jaar (of vorige jaren) tachtig jaar zijn geworden en nog geen bezoek van een afgevaardigde van de wijk hebben ontvangen.

Aan de gouden jubilarissen

Wij zijn op vijftig jaar getrouwd

Namen:

Adres:

Aan de 80-plussers

Ik word (of werd) op tachtig jaar

Naam:

Adres:

De betonnen stichel

Iedereen kent ze wel, de stichel of de afsluiting met betonnen platen rond de tuin of het 'binnenkoertje'.

Er was niets vervelender dan buurmensen die recht konden kijken op je terras, in je woning of veranda. Zelfs wanneer je wist dat ze niet nieuwsgierig waren, kon het toch een onaangenaam gevoel teweegbrengen. Daarom plaatste men vroeger een muur van betonnen platen op de scheidingslijn. Vaak ook een teken van de erfscheiding.

In de jaren vijftig en zestig werden de platen soms door de eigenaar zelf gegoten. Een hoge stichel bevatte vier of vijf betonnen platen boven elkaar, waardoor het gesloten omheiningen werden.

Op de bovenste plaat zat soms een motief of een golvende rand. Vanaf de jaren tachtig werden er nog weinig stichels geplaatst en men zette moderne afsluitingen.

2014 – De Beemdenstraat met links de betonnen afsluiting van de vroegere tuin van groenteboer Coob Mols en rechts de bakstenen muur van het Hooghuis.

Omstreeks 1940 - De ouderlijke woning van Mathilde De Graaf met een hoge betonnen afsluiting als scheidingsmuur.

De vrouw des huizes in een veilige tuin met een gebekte stichel.

De lange tuinen in de Oude Molenstraat liggen er rustig bij tussen de betonnen stichels.

1996 - Het bestuur van Het Ontspanningscomité met Charel Luybaerts, Walter Slaedts, Rik Geyzen, Jos Vanarwegen en Fernand Van Hees. De bouwplaatsen aan weerskanten van de woning van Marcel Van Roey in de Hoogstraat waren met betonnen platen van de weg afgeschermd.

2014 – De inrit van de Rijpad met de betonnen stichel van aannemer Rik Heylen en met een houten afsluiting van de tuin van de eerste woning van het Peerdskerkhof.

Om de betonnen muur wat op te vrolijken kan men tegenwoordig er gemakkelijk een graffitimuur van maken, zoals bij het Jeugdhuis Tydeeh aan de Nete is gebeurd. Met mooie eindresultaten. Ze werden geschilderd door AKR.

